

meget profetisk: „Naar man saa i Forvejen har bortsolgt den Grund, man havde, til saa lav Pris som her, saa vil det komme til at svie slemt til Statskassen, hvis den skal til at købe Grunde i dyre Domme til de Statsøjemed, den skal udføre“. Ja, det er det, der i dette Øjeblik indtræffer, thi det foreliggende Lovforslag handler om Køb af Grunde ovre paa den anden Side af Rolighedsvej, Grunde, der ikke er saa værdifulde for Landbohøjskolen som de bortsolgte, for de laa altid Landbohøjskolen noget nærmere, og de Grunde, Landbohøjskolen den Gang solgte, d. v. s., som Staten solgte, fik Staten 2 Kr. 37 Øre for pr. Kvadrat-Alen; men nu maa Staten ikke ret mange Aar efter betale 15 Kr. for Kvadrat-Alen for at komme i Besiddelse af brugbare Grunde. Naar jeg har fremdraget dette, er det for det første for — hvad skal jeg sige — for at minde om, hvorledes Højre bar sig ad i sin Glanstid — nu eksisterer der heldigvis ikke mere noget Højre, vi har kun det konservative Folkeparti, og det er et meget mere skikkeligt Parti. Men dernæst har jeg ogsaa gjort disse Bemærkninger for i al Almindelighed at udtale et advarende Ord mod at bortsælge af Statens Grunde. Staten bør saa vidt muligt aldrig afhænde Grunde, men skal beholde alt, hvad den har, og hvor der er Lejlighed til det, skal den hellere skaffe sig nye Erhvervelser, thi det vil saa at sige altid være i Statens egen store Interesse.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Moesgaard-Kjeldsen: De Betragtninger, som den ærede sidste Taler (Vilhelm Rasmussen) fandt Anledning til at anstille, skal jeg gøre et Par Bemærkninger til. Jeg tror, at alle Partier i den nuværende Rigsdag er enige om, at det er uheldigt, naar Staten sælger Jord. Staten skal saa vidt muligt bevare Jorden, og i de senere Aar er den Praksis ogsaa blevet gennemført. Det var sikkert beklageligt, at man den Gang, i Midten af Halvfemserne, solgte de Arealer, det ærede Medlem omtalte, og til den nævnte Pris. Det er imidlertid et tilbagelagt Stadium; jeg tror ikke, at nogen vil være Talsmand for saadanne Handlinger mere. Men det ærede Medlem fremstillede dog ikke Sagen helt rigtigt; thi man fik af hans Fremstilling det Indtryk, at de 15 Kr., der nu skal betales for Kvadrat-Alen,

er for den raa Jord, ligesom de 2 Kr. 37 Øre, der blev betalt i Halvfemserne. Men saaledes er Forholdet ikke; de 15 Kr. pr. Kvadrat-Alen betales ikke blot for Jorden, men ogsaa for de paastaende Bygninger, som repræsenterer en Værdi af ca. 1 Mill. Kr.; de er forsikrede for smaa 700 000 Kr. Med de nuværende Priser paa Byggematerialier var man enig om, at en saadan Bygning ikke kunde bygges for mindre end 1 Mill. Kr. Vi maa altsaa reducere de Betragtninger, det ærede Medlem anstillede, til at sige, at nu i 1918 maa Staten betale 5 Kr. pr. Kvadrat-Alen for den samme Jord, som den i Midten af Halvfemserne solgte for 2 Kr. 37 Øre. Men selv om vi reducerer det ærede Medlems Betragtninger hertil — og jeg finder, at saaledes maa Forholdet ligge —, er det alligevel beklageligt, hvad man den Gang gjorde, og man er da ogsaa nu som sagt kommet ind paa en anden Praksis, som jeg vil haabe, man vil opretholde: at man ikke sælger bort af Statens Ejendom, og at man saa vidt muligt forhindrer, at det sker, hvilket jo vil være muligt i de fleste Tilfælde.

Med Hensyn til den foreliggende Sag kan jeg udtale, at som Medlem af Tilsynsraadet for Landbohøjskolen har jeg haft Lejlighed til at følge Sagens Gang igennem de forskellige Stadier, og jeg kan helt igennem give min Tilslutning til det, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen). Jeg kan bekræfte Rigtigheden af den Fremstilling, der er givet, og finder ogsaa Anledning til at anbefale Sagen til hurtig Fremme. Sagen har været forelagt, efter at Direktøren sammen med sine nærmeste raadgivende havde bragt den til et saadant Stadium, at den kunde forelægges, først for Undervisningsraadet, dernæst for Tilsynsraadet og derefter for det Byggeudvalg, som blev nedsat sidste Vinter som raadgivende for de Mænd, der forestaar Byggeriet ved Landbohøjskolen. Og som Sagen er oplyst ogsaa i den Skrivelse, som Direktøren har tilsendt Landbrugsministeriet, synes det at være klart, at Byggeriet vil kunne foregaa hurtigere ude ved Skolen, og at man hurtigere vil kunne tilvejebringe de gunstige Arbejdsforhold, som med Rette tilstræbes, ligesom det er sandsynligt, at det samlede Byggeri vil kunne gennemføres for et ca. 1 Mill. Kr. ringere Beløb end efter den nu bevilgede Plan. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.